

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 979 ²	Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ (Πράξ. 16,16-34) 9 Ἰουνίου 2013 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἡ μαγεία

«Διαπονηθεῖς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς» (Πράξ. 16,18)

Ἄς προσπαθήσουμε, ἀδελφοί μου, νὰ πά-
ρουμε κάποιο **δίδαγμα** ἀπ' ὅσα ἀκούσα-
με σήμερα, Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ.

Ἄνοιγω τὸν ἀπόστολο, ποὺ εἶνε ἓνας κα-
θρέφτης τῆς ἐποχῆς μας. Τί βλέπουμε ἐκεῖ;
Μιὰ ἁμαρτία, ποὺ ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς νὰ
διαπράττεται καὶ σήμερα. Ποιὰ εἶνε ἡ ἁμαρ-
τία αὐτή;

Τὰ χρόνια ἐκεῖνα, λέει, **ἓνα φτωχὸ κορίτσι**
κατοικοῦσε σὲ μιὰ μεγάλη πόλι τῆς Μακεδο-
νίας, τοὺς Φιλίππους.

Οἱ **Φίλιπποι** εἶχαν μέγαρα, δικαστήρια, θέ-
ατρα, στρατώνες. Ἀλλὰ μιὰ νύχτα ἐγίνε σει-
σμός καὶ καταστροφή. Τώρα ἂν πᾶς ἐκεῖ, θὰ
βρῆς μόνο σπασμένα μάρμαρα καὶ ἀρχαιολό-
γους νὰ σκάβουν. Λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ
τὴν Καβάλα, στὴν παλαιὰ Ἐγνατία ὁδὸ, βρί-
σκονται τὰ ἐρείπια.

Αὐτὰ θὰ πάθουμε καμμιά ὥρα κ' ἐμεῖς, ἂν
δὲν μετανοήσουμε. Κάθε φορὰ λ.χ. ποὺ χτυπᾶ
ἡ καμπάνα, σαλπίζουν ἄγγελοι· μὰ στὴν ἐκκλη-
σία ποιός ἔρχεται; **Ἔνας στοὺς ἑκατὸ ἐκκλη-
σιάζεται**. Θὰ τ' ἀφήσῃ αὐτὸ ὁ Θεὸς ἀτιμώρη-
το; Αὐτὰ εἶνε γραμμένα· διαβάστε Ἀποκάλυψι
καὶ θὰ τὰ δῆτε. Καὶ χτίζε σὺ τὰ σπίτια καὶ τὰ
παλάτια σου· δὲν θὰ μείνῃ τίποτε, χωράφια
θὰ γίνουν καὶ θὰ κατοικοῦν ἄγρια θηρία...

Φτωχὸ λοιπὸν τὸ κορίτσι. Ἐν τούτοις δὲν
δούλευε στὰ χωράφια μὲ τὸν πατέρα της,
δὲν ἔσκαβε, δὲν ἔβοσκε γίδια. Καὶ ὅμως εἶχε
 χρήματα. Χωρὶς νὰ δουλεύῃ, κέρδιζε ὅσα κα-
νένας ἄλλος στοὺς Φιλίππους! Μήπως εἶχε
περιουσία; ἀμπέλια, χωράφια, ἐργαστήρια;
Ἔχι. Αὐτὴ εἶχε κάποιο ἄλλο «ἐργοστάσιο»,
ποὺ ἐκμεταλλεύεται τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀνοή-
τους. Ποιὸ εἶν' αὐτό; Εἶνε τὸ ἐργοστάσιο τῆς
μαγείας. Μικρὴ δουλειὰ εἶν' αὐτή;

Μάγισσα ἦταν ἡ κόρη. Καὶ τὴν ἐκμεταλ-
λεύονταν τ' ἀφεντικὰ της. Ἔβγαζαν χρήματα
ἀπ' ὅλη τὴν πελατεία της, μικροὺς καὶ μεγά-
λους, πλουσίους καὶ φτωχοὺς, ἀσήμους καὶ
ἐπισήμους. Ἦταν γνωστὴ. Ὅταν εἶχε κανεὶς
καμμιά δυσκολία, ὅταν ἀρρώσταινε παιδί, ὅ-
ταν κάποιος χανόταν, ὅταν εἶχαν κάποια ἀπο-
ρία, ἔτρεχαν σ' αὐτήν. Ἦταν τρόπον τινὰ ἓνα
μαντεῖο Δελφῶν στοὺς Φιλίππους, μιὰ ἰέρεια
τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ἔβγαζε χρήματα
πολλά· γιὰ κάθε ἀπάντησί της ἔπεφταν χρυ-
σᾶ νομίσματα.

Ἄλλὰ μιὰ μέρα **ἦρθε ἐκεῖ ὁ ἀπόστολος**
Παῦλος. Βγῆκε τότε ἡ μάγισσα καὶ τί ἔκανε;
Μήπως τὸν κατηγοροῦσε, τοῦ πετοῦσε πέ-
τρες, τὸν ἔφτυνε; Ἔχι. Τὰ δαιμόνια φοβοῦν-
ται τοὺς ἀξίους ἀπεσταλμένους τοῦ Κυρίου.
Ἐκφραζόταν κολακευτικά. Βλέπετε, ἔλεγε,
αὐτοὺς ποὺ μᾶς ἦρθαν; εἶνε ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ
«καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας» (Πράξ. 16,17).

Ὁ ἀπόστολος κατάλαβε τὴν πονηρία τοῦ
δαίμονος. Ὁ Παῦλος δὲν ἤθελε συστάσεις ἀ-
πὸ τὸ πονηρὸ πνεῦμα. Κ' ἐπειδὴ κουράστηκε
νὰ τὴν ἀκούῃ, **διέταξε τὸ δαιμόνιο νὰ βγῆ**. Κι
ἀμέσως βγῆκε, καὶ ἡ κόρη ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκεῖ-
νη ἔπαψε νὰ μαντεύῃ καὶ νὰ κάνῃ μάγια.

Ὅταν τὸ εἶδαν αὐτὸ τ' ἀφεντικὰ της, ὠργί-
στηκαν. Ἐπιασαν τὸν ἀπόστολο Παῦλο καὶ
τὸν συνοδό του τὸν Σίλα καὶ τοὺς ἔρριξαν
στὶς φυλακές. Ἐδῶ σταματῶ.

Αὐτὰ γίνονταν ἐκεῖ τότε. Σήμερα τί γίνε-
ται; Προώδευσε, λένε, ἡ ἀνθρωπότης!... Ποῦ
προώδευσε; Ἔχει πρόοδο στὰ ὑλικά ἀλλὰ καὶ
στὰ δαιμονικά. Τότε, στὰ χρόνια τῶν ἀποστό-
λων, ὑπῆρχε μαγεία· ἀλλὰ **καὶ σήμερα** ὑπάρ-
χει. Κι ὄχι μόνο σὲ ἐπαρχίες· καὶ στὶς πρωτεύ-
ουσες, μὲ τὰ πανεπιστήμια καὶ τὶς ἀκαδημίες,

μέ σοφούς και άξιωματούχους, μέ άρχοντες και κυβερνήτες, **ύπάρχει μαγεία**. Ναί, ύπάρχει· μάγοι και μάγισσες κάνουν «χρυσές δουλειές».

Ή μαγεία **είνε διαφόρων ειδών**· ύπάρχει λαϊκή και «έπιστημονική» μαγεία, λευκή και μαύρη μαγεία.

● **Ή λαϊκή μαγεία** δρᾶ στά κατώτερα στρώματα. Έχουμε τούς άμόρφωτους μάγους και μάγισσες. Έχουμε έπειτα τίς πλανόδιες γύφτισσες, πού γυρίζουν και «λένε τή μοίρα» στον ένα και τον άλλο. Έχουμε και κάτι γραίδια άγράμματα και άστοιχείωτα, πού έγιναν σκεύη του διαβόλου και ξεγελούν νέους και νέες, κόσμο και κοσμάκη. Λένε, ότι μπορούν να δούν δῆθεν τὸ μέλλον, πότε από τὰ φλιντζάνια του καφέ, πότε από τὰ χαρτιά, πότε από τὰ άστρα, πότε από τὸ νερό, πότε από λεκάνες, πότε από κόκκαλα ζώων, πότε από τὸ λάλημα του πετεινού... Έτσι έξαπατούν τούς άφελείς.

● Μερικοί έχουν κακία και άσκοῦν τή **μαύρη μαγεία**. Προτιμότερο να πατήσης σκορπιό παρά να πέσης σε κάτι τέτοιους. Αυτοί δεν λένε μόνο τὸ μέλλον· προσπαθοῦν να κάνουν και κακό. Φτειάχνουν ανθρωπάκια μικρά από κερι, όμοιώματα γυναικῶν ἢ αντρῶν πού θέλουν να βλάψουν, τὰ καρφισώνουν, τὰ πετοῦν σε αὐλές σπιτιῶν, και προσπαθοῦν έτσι να χωρίσουν αντρόγυνα, να κάνουν ζημιὰ σε νέους και νέες, να διαλύσουν συνοικέσια, να ταραξουν σπίτια...

● Κάτι άλλοι όχι μόνο με ενεργειές τους άλλ' άκόμη και με τὸ βλέμμα κάνουν κακό. Τὸ μάτι τους εἶνε σαν τῆς όχιάς. Ύπάρχουν παραδείγματα. Άν λόγου χάριν τὸ μάτι ενός τέτοιου βάσκανου ανθρώπου, πού έχει ἠλεκτρισμὸ τῆς κολάσεως, πέση σε ανθρωπο ἢ ζῶο, εἶνε σα να πέφτη κεραυνός· ψοφάει τὸ ζῶο, άρρωσταίνει τὸ παιδί... Ή Έκκλησία γι' αυτές τίς περιπτώσεις έχει ειδική εὐχή στο Εὐχολόγιο κατὰ τῆς **βασκανίας**.

● Άκόμη χειρότερα μπερδεύονται τὰ πράγματα όταν οί μάγοι **χρησιμοποιοῦν ιερὰ αντικείμενα** (εἰκόνες, κερία, λιβάνια...), ανακατεύουν με τὰ σατανικά λόγια «προσευχές», ἢ λένε πὼς βλέπουν τὴν Παναγία ἢ διαφόρους άγίους. Τότε εἶνε ἡ μεγάλη άπάτη.

● Άλλ' έκτός από τούς άγύρτες τῆς μαγείας έχουμε και τὴν αυτοδιαφημιζομένη ὡς «**έπιστημονική**» μαγεία. Αυτή εἶνε έφωδιασμένη με διπλώματα, προβάλλεται ὡς έπάγγελμα πού προσφέρει υπηρεσίες, διαφημιζεται με

τὰ γνωστά μέσα, και άγρεύει τὰ θύματά της άκόμα και μεταξὺ τῶν άριστοκρατικῶν κύκλων και τῶν ὑψηλὰ ίσταμένων τῶν άστικῶν κέντρων. Πρὸς παραπλάνησιν αλλάζει ὄνομα. Λέγεται *πνευματισμός, άστρολογία* κ.λπ.. Άλλά «τί Γιάννης, τί Γιαννάκης»· τὸ ἴδιο εἶνε. Έδῶ ανήκουν τὰ μέντιουμ, τὰ πράσινα τραπέζια, και άλλοι τρόποι επικοινωνίας με τὰ δαιμόνια. Όλα αυτά εἶνε σατανικά.

* * *

Τὰ λέμε αυτά, αγαπητοί μου, για να μην πέση κανείς στην παγίδα. Ός Χριστιανός και ὡς Χριστιανή μην έχεις καμμία σχέση με τὴ μαγεία. Άπό τὴν ὡρα πού θα πᾶς εκεί, εἶσαι έκτός χριστιανισμοῦ, ξεβαφτίζεσαι. Ή Έκκλησία για ὅποιον πάη σε μάγο ἢ μάγισσα έχει έπιτίμιο – πόσο νομίζετε; Για πορνεία ἢ μοιχεία, όρίζει 5 - 6 χρόνια άποχή από τὴ θεία κοινωνία· αν ὅμως πέση κανείς στη μαγεία, 20 χρόνια θα μείνη μακριὰ από τὸ άγιο ποτήριο! Άπ' αυτό να καταλάβης, πόσο βαρὺ άμάρτημα εἶνε. Γι' αυτό **μακριὰ απ' τούς μάγους!** Και να διαφωτίσης και άλλους.

Ό,τι και να σοῦ συμβῆ, ποτέ μην καταφύγης στο μάγο! Κι αν άκόμη σοῦ λήη ότι θα σοῦ δώση τὸν καλύτερο γαμπρὸ ἢ τὴν καλύτερη νύφη· κι αν σοῦ πῆ πὼς θα σοῦ κάνη καλὰ τὸ παιδί· κι αν σοῦ στρώση τὸ σπίτι με χρυσάφι, κι αν σοῦ δίνη ὅλη τὴ γῆ με τὰ βασιλεία της, κι αν σοῦ χαρίζη τὸν οὐρανὸ με τ' άστρα, εἶσαι ποτέ μην πᾶς και προσκυνήσης τὸ σατανᾶ. Προτίμησε να πεθάνης **φτωχὸς με τὸ Χριστό, παρά πλούσιος με τὸ διάβολο**. Έχεις πλοῦτο και γιατρὸ τὸ Θεό, τὴν Παναγία, τούς άγίους. Έχεις φάρμακο τὸ σῶμα και τὸ αἷμα του Χριστοῦ μας. Δεν σε φτάνουν αυτά; Άν πιστεύης, γονάτισε και ζήτησε τὴ βοήθεια του Θεοῦ, χωρίς ν' άπορρίπτῃς και τὰ φάρμακα πού δίνει ἡ έπιστήμη.

Έχε πίστι στο Θεό. Έξομολογεῖσαι; κοινωνεῖς τὰ άχραντα μυστήρια; διαβάξεις τὴν άγία Γραφή; κρατᾶς στα χέρια σου τὸν τίμιο σταυρό; έχεις άγάπη στην καρδιά σου; Τότε μη φοβᾶσαι. Άλλοίμονο, αν πιστέψουμε ότι ὁ διάβολος εἶνε πιὸ ισχυρός. Τρέμει. Τὸν καίει ὁ Χριστός, τὸν καίει ὁ σταυρός, τὸν καίει τὸ Εὐαγγέλιο, τὸν καίει ἡ θεία κοινωνία. Ό ἴδιος ὁ Χριστὸς τί εἶπε· «Θὰ σᾶς δώσω τὴ δύναμι, να πατᾶτε πάνω σε φίδια και σκορπιούς..., και να μην παθαίνετε τίποτα» (Λουκ. 10,19). **Έχε λοιπὸν κοντά σου τὸ Χριστὸ και μὴ φοβᾶσαι κανένα**. Αυτὸν να πιστεύης, αυτὸν να λατρεύης, αυτὸν ν' αγαπᾶς εἰς αἰῶνας αἰῶνων· ἀμήν.

(†) **έπίσκοπος Αύγουστῖνος**